

○ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

(ต. ๒๒.๑)

คดีหมายเลขดำที่ อบ. ๔๕/๒๕๖๒
คดีหมายเลขแดงที่ อบ. ๒๗๒/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๗ เดือน สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ระหว่าง	{	นายพลรัตน์ วารีพิน	ผู้ฟ้องคดี
	{	คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	ผู้ร้องสอด
	{	นายกเทศมนตรีตำบลหนองบัว ที่ ๑ คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๒ ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่ ๓ เทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๔	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น คดีหมายเลขดำที่ ๓๒/๒๕๕๔ หมายเลขแดงที่ ๒๗๕/๒๕๕๖

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เดิมผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลหนองบัว สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้ดำเนินการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งเป็น

/พนักงาน...

พนักงานส่วนตำบลในระหว่างวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการคุมห้องสอบ ทั้งสองวัน และเป็นกรรมการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สอบสัมภาษณ์) ชุดที่ ๘ ต่อมา มีการร้องเรียนการทุจริตในการสอบแข่งขันดังกล่าว คณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีคำสั่งที่ ๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหา นายถาวร บุตรศรี นายกององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ กับพวก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีร่วมกันทุจริตเรียกรับเงินจากผู้สมัครสอบเข้าเป็นพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง ประจำปี ๒๕๔๘ คณะกรรมการไต่สวนฯ ได้มีบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ฟ้องคดีว่า นายถาวร กับพวก ๗ คน มีหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขันบรรจุพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองให้มีความโปร่งใส บริสุทธิ์ และยุติธรรม แต่กลับดำเนินการร่วมกับผู้ฟ้องคดีกับพวก รวม ๒๑ คน ดำเนินการแก้ไขกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบบรรจุพนักงานส่วนตำบลทุ่งคลองในการสอบข้อเขียนเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อให้คะแนนสูงกว่าที่ทำได้จริงและเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนในการสอบ ทั้ง ๑๒ ตำแหน่ง โดยแบ่งแยกหน้าที่กันทำ และมีการเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนกับการช่วยเหลือดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีร่วมกับนางเกศฎาพร ภูพานเพชร เรียกรับเงินจากนายรณชัย กองศรีมา และนางสาวรัตนาทิพย์ เทพแพง ซึ่งเป็นภริยาไม่จดทะเบียนสมรสของนายรณชัย เพื่อช่วยเหลือนายรณชัย ผู้สมัครสอบตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๒ ให้สอบผ่านข้อเขียน โดยเรียกรับเงินเมื่อเดือนเมษายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน เป็นเงินจำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท พร้อมกับแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ และได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาปฏิเสธว่ามีได้กระทำผิดตามที่ถูกกล่าวหา ต่อมา คณะกรรมการไต่สวนฯ สรุปความเห็นเห็นว่านายถาวร นายกององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง กับพวก ร่วมกันกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียกรับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบในหน้าที่ ฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารหรือดูแลเอกสารกระทำการปลอมเอกสารโดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ฐานปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕

/และมาตรา ๒๖๘...

และมาตรา ๒๖๘ ส่วนผู้ฟ้องคดีได้กระทำการเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบ จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดีเป็น
 เครือข่ายในการทุจริตกับนายถาวร แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าพนักงานไม่มีหน้าที่แต่มี
 ส่วนร่วมกระทำความผิด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางอาญาในฐานะเป็น
 ผู้สนับสนุนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖
 และมูลความผิดทางวินัยฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการ ป.ป.ช. ประชุมแล้วมีมติเห็นชอบตามความเห็น
 ของคณะกรรมการไต่สวนฯ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงมีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๒๒๖๐ ลงวันที่ ๕
 เมษายน ๒๕๕๓ ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 พิจารณาลงโทษทางวินัยและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ
 ที่ กส ๘๐๖๐๑/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาล
 จังหวัดกาฬสินธุ์ ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ พิจารณาแล้วเห็นควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ
 แต่อนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย การให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาล
 ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เห็นว่า ความเห็นของผู้ถูกฟ้องคดี
 ที่ ๑ ที่เห็นควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการไม่เหมาะสม จึงมีมติให้ลงโทษไล่ออกจาก
 ราชการและได้เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เพื่อพิจารณา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีมติเห็นชอบตามความเห็น
 ของอนุกรรมการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย การให้ออกจากราชการของพนักงานเทศบาล
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ลงโทษไล่ออกจาก
 ราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว
 ต่อประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม
 ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดี
 เห็นว่าคำสั่งที่ไล่ออกจากราชการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพราะเป็นการกระทำ
 ของเจ้าหน้าที่ผู้ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย เนื่องจากการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะดำเนินการ
 ไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดจะต้องมีบุคคลกล่าวหาหรือร้องทุกข์ว่าผู้ฟ้องคดีกระทำ
 ความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือร้ายแรงผิดปกติ
 ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและเห็นว่า
 ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยร้ายแรงฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง
 จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจตามมาตรา ๑๙ (๓) มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๘ มาตรา ๙๑ และ
 มาตรา ๒๕๐ (๓) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม
 การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และผู้ฟ้องคดีเห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

/พิจารณา...

พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีทั้งที่ไม่ได้รับรายงานความเห็นพร้อมทั้งเอกสารจาก คณะกรรมการ ป.ป.ช. นั้น เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการนั้น เป็นการใช้อำนาจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ก้าวล่วงอำนาจดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ลงโทษเพียงปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ ซึ่งไม่อาจกระทำได้ ทั้งในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ปรากฏว่าผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะที่เป็นประธานมิได้เข้าร่วม การประชุม การประชุมดังกล่าวจึงไม่ครบองค์ประชุมทำให้มติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่ให้ลงโทษ ไล่ออกจากราชการจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย นอกจากนี้ ในการไต่สวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน ของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ตลอดจนในการพิจารณาโทษทางวินัยของนางอารีย์ วงศ์เกษม ปลัดเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ซึ่งถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลว่ามีการกระทำความผิดลักษณะเดียวกับผู้ฟ้องคดี แต่เทศบาล เมืองกาฬสินธุ์ก็ได้มีคำสั่งเพียงปลดนางอารีย์ ออกจากราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่ง ไล่ออกจากราชการจึงถือเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี อีกทั้งการที่ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีส่วนร่วมในการออกคำสั่งทางปกครองลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในชั้นการพิจารณาทางปกครอง แต่กลับมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของ ผู้ฟ้องคดีอีก ย่อมเป็นกรณีที่ขัดต่อหลักความเป็นกลาง

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ไล่ออกจากราชการ และให้ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๑ คืนเงินเดือน ขันเงินเดือนปีละ ๑ ขัน เงินประจำตำแหน่ง พร้อมคืนสิทธิและประโยชน์ต่างๆ ที่ผู้ฟ้องคดีเคยได้รับจากราชการก่อนถูกออกคำสั่งดังกล่าวจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้กลับเข้าทำงาน

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันชดเชยค่าเสียหายในมูลละเมิด โดยให้จ่าย เงินเดือนนับตั้งแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ จนถึงวันฟ้องรวมเป็นเงินจำนวน ๑๘๒,๘๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๑๘๑,๘๔๐ บาท นับแต่วันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ จนถึงวันฟ้อง และให้จ่ายเงินเดือนพร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับแต่วันฟ้องคดีเป็นต้นไปจนกว่าผู้ฟ้องคดีจะได้กลับเข้าทำงาน

ศาลได้มีคำสั่งลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ ไม่รับคำฟ้องในส่วนที่ฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณา และได้มีคำสั่งเรียกให้เทศบาลตำบลหนองบัวเข้ามาในคดีโดยกำหนดให้เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔

/คดีนี้...

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดมีคำวินิจฉัยในคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ อ. ๑๐๔๑/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ อ. ๑๔๖๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ ว่าคำพิพากษาคดีนี้อาจมีผลกระทบต่อการใช้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ในส่วนที่เกี่ยวกับการไต่สวนและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี เพื่อให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนในการต่อสู้คดี จึงสมควรให้ศาลปกครองชั้นต้นเรียกให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้ามาในคดีเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม พิพากษายกคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น และให้ศาลปกครองชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาใหม่ให้ถูกต้องและพิพากษาหรือมีคำสั่งใหม่ตามรูปคดี ดังนั้นศาลปกครองชั้นต้นจึงมีคำสั่ง ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เรียกคณะกรรมการ ป.ป.ช. เข้ามาในคดี โดยกำหนดให้เป็นผู้ร้องสอด

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้การว่า เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการโดยไม่มีสำนวนการสอบสวนและข้อมูลเกี่ยวกับพฤติการณ์การกระทำความผิดของผู้ฟ้องคดีประกอบการออกคำสั่งนั้น เป็นเพราะผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ไม่ได้ส่งรายงานและเอกสารของผู้ร้องสอดให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างจริง และตามข้อ ๗๐ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ กำหนดให้กรณีที่นายกเทศมนตรีเห็นว่าพนักงานเทศบาลผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงสมควรลงโทษปลดออกหรือไล่ออก ให้นายกเทศมนตรีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามมติของคณะกรรมการพนักงานเทศบาล ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงต้องมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้การว่า การไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ร้องสอดในแต่ละขั้นตอนเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อันเป็นกฎหมายเฉพาะที่ให้อำนาจแก่ผู้ร้องสอด ส่วนการที่ผู้ร้องสอดดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรงฐานทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงและเอกสารของผู้ร้องสอดดังกล่าว ย่อมเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ซึ่งเมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๒๒๖๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ แจ้งผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งจังหวัดกาฬสินธุ์ได้รับหนังสือดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และท้องถิ่น

/จังหวัด...

จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๑๒๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กส ๘๐๖๐๑/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เสนอความเห็นต่อประธานกรรมการ พนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ออกจากราชการ ถือเป็นกรณีผู้ฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับรายงานและเอกสารจากผู้ร้องสอดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจตามข้อ ๘๑ วรรคห้า ของประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ ที่จะก้าวล่วงการใช้ดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในการพิจารณา โทษทางวินัยที่จะลงแก่ผู้ฟ้องคดีได้

สำหรับกรณีผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการประชุมที่ไม่ครบองค์ประกอบ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่า เมื่อผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ในฐานะที่เป็นประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มอบหมายให้นายสมศักดิ์ ขำทวีพรหม รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ในฐานะรักษาราชการแทนผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นประธานในการประชุมแทน ตามมาตรา ๔๘ และตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ (แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.๒๕๕๐) การประชุมดังกล่าวจึงครบองค์ประชุม และคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ได้มีการระบุว่าผู้ฟ้องคดีได้กระทำความผิดวินัย กรณีเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบลทุกคลอง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว เป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เป็นการระบุนข้อเท็จจริงอันเป็นสาระสำคัญไว้ในคำสั่ง โดยชอบแล้ว ส่วนกรณีนางอารีย์ ผู้ร้องสอดได้ชี้มูลความผิดตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างจริงอย่างไรก็ตาม แม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จะมีมติให้ลดโทษนางอารีย์ เป็นปลดออกจากราชการ แต่ประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กส ๐๐๓๗.๒/๑๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ส่งรายงานการประชุมของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุม ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยมีความเห็นว่าไม่มีเหตุอันควรปราณีโทษ ควรลงโทษไล่ออกจากราชการ ให้คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เพื่อพิจารณาตามระเบียบกฎหมายต่อไป ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีกรณีนี้จึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนข้ออ้างกรณีความไม่เป็นกลางของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เห็นว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีตามข้อ ๘๑ วรรคห้า ของประกาศคณะกรรมการ

/พนักงาน...

พนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับคำสั่งให้ทำคำให้การโดยชอบแล้ว แต่ไม่ทำคำให้การ

ผู้ร้องสอดให้การว่า มูลเหตุแห่งการฟ้องคดีนี้สืบเนื่องจากการร้องเรียนกล่าวหา นายถาวร นายกองค้การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง กับพวก รวมถึงผู้ฟ้องคดีขณะดำรง ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ว่าร่วมกันกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีร่วมกันช่วยเหลือผู้เข้าสอบบรรจุพนักงาน ส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง จำนวน ๘๘๑ คน โดยร่วมกันแก้ไขเปลี่ยนแปลง กระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบทำให้มีคะแนนสอบได้สูงกว่าคะแนนที่ทำได้จริง โดยมีบุคคล ร่วมกระบวนกรรวม ๒๘ คน ดำเนินการเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบเท่าที่ตรวจพบ จำนวน ๖๔ คน ผู้ร้องสอดจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๐ เห็นชอบให้ตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริง และได้มีคำสั่ง ที่ ๗๖/๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนกรณีกล่าวหา นายถาวร กับพวก กระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๑๔/๓๔๐๘ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวน ผู้ฟ้องคดีรับทราบคำสั่งแล้วไม่คัดค้านคณะอนุกรรมการไต่สวนแต่อย่างใด จากนั้นในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ ผู้ร้องสอดได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว และผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ชี้แจงข้อกล่าวหา คณะอนุกรรมการไต่สวน ได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วเสร็จ และมีความเห็นว่า การที่ผู้ฟ้องคดีกับพวกร่วมกันดำเนินการ แก้ไขกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบบรรจุพนักงานส่วนตำบลทุ่งคลอง ในการสอบข้อเขียนเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อให้คะแนนสูงกว่าที่ทำได้จริง และเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนในการสอบทั้ง ๑๒ ตำแหน่ง โดยแบ่งแยกหน้าที่กัน มีการเรียกรับเงิน จากผู้เข้าสอบและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนกับการช่วยเหลือดังกล่าว มีมูลความผิดฐาน เป็นเจ้าพนักงาน เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเอง หรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกะทำการหรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบ หรือไม่ชอบด้วยหน้าที่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๘๓ ส่วนผู้ฟ้องคดีกับพวก ต่างก็กระทำการเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบหลายรายและกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบที่ถูกเรียกรับเงิน ก็มีร่องรอยการแก้ไขคำตอบหลายข้อ จึงเห็นว่าบุคคลดังกล่าวล้วนเป็นเครือข่ายในการทุจริต กับนายถาวรฯ ที่ดำเนินการแก้ไขคำตอบของผู้ที่จ่ายเงินกับนายถาวร กับกลุ่มบุคคลดังกล่าว

/แต่เนื่องจาก...

แต่เนื่องจากบุคคลดังกล่าวบางคนเป็นเจ้าของพนักงาน แต่ไม่มีหน้าที่ และที่เหลือไม่เป็นเจ้าพนักงาน แต่มีส่วนร่วมกระทำความผิด ดังนั้น การกระทำของบุคคลดังกล่าวจึงมีมูลความผิดทางอาญาในฐานะเป็นผู้สนับสนุนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ และผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยร้ายแรงตามข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ซึ่งผู้ร้องสอดพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๗๔-๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แล้วมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของอนุกรรมการไต่สวน ให้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี และไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้ฟ้องคดีและพวกตามฐานความผิดดังกล่าว ต่อมา ผู้ร้องสอดได้มีหนังสือ สำนักงาน ป.ป.ช. ที่ ปช ๐๐๑๔/๒๒๖๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ พิจารณาลงโทษทางวินัย และดำเนินการตามอำนาจหน้าที่อันเป็นมูลเหตุให้ผู้ฟ้องคดีมาฟ้องเป็นคดีนี้

ในการไต่สวนของผู้ร้องสอดนั้น พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ (๓) กำหนดให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมได้ และในการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๔๓ (๔) (๕) ซึ่งกำหนดว่ามีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายผิดปกติตามมาตรา ๗๗ หรือกระทำความผิดตามมาตรา ๘๘ หรือกรณีมีการกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐต่อผู้ร้องสอดตามมาตรา ๘๔ อันเป็นการกำหนดให้ผู้ร้องสอดมีอำนาจไต่สวนบุคคลอื่นที่มีส่วนร่วมหรือเป็นผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดในกรณีดังกล่าวได้ และถือเป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามมาตรา ๘๘ ดังนั้น เมื่อมีการกล่าวหาว่านายถาวร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง อำเภอกำแพง จังหวัดกาฬสินธุ์ กับพวก ร่วมกันทุจริตเรียกรับเงินจากผู้สมัครสอบเข้าเป็นพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง ประจำปี ๒๕๔๘ อันเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ แม้ไม่ได้กล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม แต่เมื่อการไต่สวนของคณะอนุกรรมการปรากฏว่าผู้ฟ้องคดี

/มีส่วนร่วม...

มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดกับนายถาวร กับพวกด้วย ผู้ร้องสอดจึงมีอำนาจตามกฎหมาย ในการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดี

ตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า อนุกรรมการไต่สวนไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ฟ้องคดี ตามขั้นตอนและวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับการไต่สวนข้อเท็จจริง ในการไต่สวน ข้อเท็จจริงของผู้ร้องสอดเมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนของผู้ร้องสอดได้รวบรวมพยานหลักฐาน ที่เกี่ยวกับข้อเท็จจริงเพียงพอ จึงได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ฟ้องคดีทราบว่าการกระทำของ นายถาวร ร่วมกับพวกทั้ง ๗ คน มีหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขันบรรจุ พนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง ได้ดำเนินการร่วมกับพวก ได้แก่ ผู้ฟ้องคดี ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว ดำเนินการแก้ไขกระดาษคำตอบของ ผู้เข้าสอบบรรจุพนักงานส่วนตำบลทุ่งคลองในการสอบข้อเขียนเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อให้ได้คะแนนสูงกว่าที่ทำได้จริงและเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียน ในการสอบทั้ง ๑๒ ตำแหน่ง โดยแบ่งหน้าที่กันทำ มีการเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อแลกเปลี่ยนกับการช่วยเหลือดังกล่าว ดังนี้ ผู้ฟ้องคดีและนางเกศภาพร ผู้รับเงิน นายรณชัย และนางสาวรัตนา ผู้จ่ายเงิน จำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท สถานที่ส่งมอบที่ สามแยกบ้านห้วยยาง หมู่ที่ ๒ ตำบลห้วยเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์ วันที่ส่งมอบ เดือนเมษายน ๒๕๔๘ เวลากลางวัน และยังแจ้งด้วยว่า การกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดอาญา กรณีเป็นผู้สนับสนุนการกระทำความผิดของนายถาวร กับพวก และยังมีมูลความผิดทางวินัย ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไข ในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๕ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับทราบข้อกล่าวหาและเข้าใจข้อกล่าวหา โดยตลอดแล้วเมื่อวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๓ จึงเห็นได้ว่าเป็นการแจ้งข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ ในการกระทำความผิดเท่าที่จะทำให้ผู้ฟ้องคดีเข้าใจข้อกล่าวหาได้ดีแล้วอันเป็นการปฏิบัติตาม มาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๕ อีกทั้งเป็นการให้ผู้ฟ้องคดี มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐาน ของตนตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และ กฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว

การไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนในส่วนการกระทำความผิด ของผู้ฟ้องคดีได้พิจารณาจากพยานเอกสารและพยานบุคคลและทำให้การชี้แจงของผู้ฟ้องคดี

/และนางเกศภาพร...

และนางเกศภาพร คณะอนุกรรมการไต่สวนยังได้สอบปากคำนายรณชัย และนางรัตนาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๒ ได้ความว่า “เหตุที่ทั้ง ๒ คน ขอลงเรื่องเพราะผู้ฟ้องคดีนำเงินมาคืนให้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท จึงลงชื่อขอถอนเรื่องให้ไป” ซึ่งเมื่อนำข้อเท็จจริงดังกล่าวมาประกอบ การพิจารณาแล้ว จึงเห็นได้ว่าในการไต่สวนรวบรวมพยานหลักฐานของคณะอนุกรรมการไต่สวนได้กระทำอย่างถูกต้องและครบถ้วน ไม่ได้อาศัยข้อเท็จจริงเฉพาะที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาแก่ผู้ฟ้องคดีเท่านั้น อีกทั้งข้อเท็จจริงที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่าเพิ่มเติมจากที่แจ้งข้อกล่าวหาานั้น ก็เป็นข้อเท็จจริงในพฤติการณ์และการกระทำเดียวกับที่ได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้ว

ต่อมา ผู้ร้องสอดได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๒๒๖๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ พร้อมกับส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อขอให้พิจารณาโทษทางวินัยและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของนายอำเภอและผู้ว่าราชการจังหวัดแก่ผู้ฟ้องคดีด้วย และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๑๒๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้พิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ รายงานความเห็นว่าได้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีโดยให้ปลดออก และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ เห็นชอบลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามความเห็นของอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงเห็นได้ว่า บทบัญญัติในมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มุ่งประสงค์ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาที่พิจารณาโทษทางวินัย เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชามีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ฟ้องคดี ได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ฟ้องคดีออกจากราชการตามฐานความผิดที่ผู้ร้องสอดมีมติจึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แม้ผู้ร้องสอดจะมีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ขอให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี โดยมีหนังสือโดยตรงไปยังผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ก็ตาม แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็มีฐานะเป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลเทศบาลให้ปฏิบัติหน้าที่โดยถูกต้องตามกฎหมาย และต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ก็ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้พิจารณาลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี การลงโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว ประกอบกับผู้ร้องสอดเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ใช้อำนาจในการวินิจฉัยชี้ขาดอันเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญโดยตรงตามนัยคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๒/๒๕๔๖ ศาลปกครองจึงไม่มีอำนาจรับคำฟ้องไว้พิจารณาตั้งแต่ต้น ดังนั้น มติของผู้ร้องสอดจึงชอบด้วยกฎหมายและมีอาจถือว่า

/เป็นการกระทำ...

เป็นการกระทำที่มีขอบอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ศาลปกครองจึงมีอำนาจรับฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา อย่างไรก็ตาม การไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ร้องสอดถือเป็นการใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญดังกล่าวแล้ว ยังเป็นการดำเนินคดีอาญาเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายบัญญัติให้อำนาจไว้ โดยถือเป็นกระบวนการยุติธรรมทางอาญาลักษณะหนึ่งที่มีความแตกต่างจากกระบวนการยุติธรรมทางอาญาปกติทั่วไปโดยอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่ให้อำนาจไว้โดยตรง เมื่อความปรากฏจากการไต่สวนว่าผู้ถูกกล่าวหาที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้ร้องสอดกระทำผิดอาญาเกี่ยวเนื่องวินัย หรือเป็นความผิดวินัย การดำเนินการของผู้ร้องสอดก็มิอาจถือว่าเป็นการใช้อำนาจทางปกครองที่ศาลปกครองจะมีอำนาจพิจารณาพิพากษา

ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า ประเด็นว่าศาลปกครองมีอำนาจรับคำฟ้องคดีนี้ไว้พิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งได้หรือไม่ เนื่องจากการชี้มูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดี ย่อมมีผลตามกฎหมายที่ผูกพันให้ผู้บังคับบัญชา หรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ฟ้องคดีต้องพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่ผู้ร้องสอดได้มีมติชี้มูลไว้ การวินิจฉัยชี้มูลความผิดผู้ฟ้องคดีและการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นการเตรียมการและการดำเนินการของผู้ร้องสอดซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาถึงความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำดังกล่าวได้ ข้ออ้างของผู้ร้องสอดจึงไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นต่อมา การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เห็นว่า ตามข้อเท็จจริงในคดีนี้ถือว่าผู้ร้องสอดได้รับคำสั่งกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมแล้ว ผู้ร้องสอดจึงมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีได้โดยขอส่วนประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่า ในการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้ร้องสอด ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอเพื่อโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตนเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ นั้น เห็นว่า

/การปฏิบัติ...

การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการไต่สวนมีกฎหมายเฉพาะกำหนดวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองในเรื่องนี้ไว้และมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐานในการปฏิบัติราชการไม่ต่ำกว่าหลักเกณฑ์ที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ จึงต้องใช้กฎหมายเฉพาะบังคับกับกรณีนี้ ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยยังไม่ได้รับรายงานความเห็นพร้อมทั้งเอกสารจากผู้ร้องสอด จึงเป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจซึ่งไม่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น กรณีนี้รับฟังได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้รับรายงานความเห็นพร้อมทั้งเอกสารจากผู้ร้องสอด เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว สำหรับประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้เสนอความเห็นต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ว่า สมควรลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กลับมีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจก้าวล่วงอำนาจดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งไม่อาจกระทำได้นั้น เห็นว่า ข้อกล่าวอ้างของผู้ฟ้องคดีประเด็นนี้ไม่อาจรับฟังได้

ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า การพิจารณาโทษทางวินัยของนางอารีย์ ปลัดเทศบาลเมืองกาฬสินธุ์ ซึ่งถูกผู้ร้องสอดชี้มูลว่ามีการกระทำความผิดลักษณะเดียวกันกับผู้ฟ้องคดี แต่เทศบาลเมืองกาฬสินธุ์กลับมีคำสั่งเพียงปลดนางอารีย์ ออกจากราชการ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีคำสั่งไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมแก่ผู้ฟ้องคดี ประเด็นที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวหาว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีส่วนร่วมในการออกคำสั่งทางปกครองลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ ซึ่งถือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในชั้นการพิจารณาทางปกครอง แต่กลับมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีอีก ย่อมเป็นกรณีที่ขัดต่อหลักความเป็นกลางในการกระทำทางปกครอง เห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ กระทำโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ จึงชอบด้วยกฎหมาย เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าคำสั่งพิพาทชอบด้วยกฎหมายจึงไม่เป็นการกระทำละเมิดต่อผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ จึงไม่ต้องรับผิดชอบใช้คำสั่งใหม่ทดแทนให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า แม้ผู้ฟ้องคดีจะได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการคุมห้องสอบ รวมทั้งเป็นกรรมการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สอบสัมภาษณ์) ก็ตาม แต่ผู้ฟ้องคดีก็มิได้เป็นคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขันและคณะกรรมการตรวจข้อสอบ นอกจากนี้ ในรายงานการไต่สวนของผู้ร้องสอดก็ระบุชัดแจ้งว่าผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าพนักงานแต่ไม่มีหน้าที่ผู้ฟ้องคดีจึงไม่ใช่เจ้าหน้าที่รัฐตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกัน

/และปราบปราม...

และปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับเอกสารการร้องทุกข์ต่อสถานีตำรวจภูธร อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ สถานีตำรวจภูธรอำเภอก้ามวง รวมทั้งบัตรสนเท่ห์กล่าวหา นายถาวร ซึ่งต่อมา มีการส่งเรื่องร้องเรียนให้สำนักงาน ป.ป.ช. นั้น เอกสารเหล่านี้ต่างก็ไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด จึงเป็นกรณีที่ไม่มีการกล่าวหา ร้องเรียนผู้ฟ้องคดี ทั้งต่อพนักงานสอบสวนและต่อผู้ร้องสอด ผู้ร้องสอดและคณะอนุกรรมการไต่สวนตามคำสั่งที่ ๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ จึงไม่มีอำนาจไต่สวนผู้ฟ้องคดี ประการต่อมา ระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม การทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ มีลักษณะเป็นกฎที่มีหลักประกันความเป็นธรรมต่ำกว่าประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาล จังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออก จากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔ การออกคำสั่งเทศบาล ตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ จึงต้องดำเนินการตามประกาศฉบับนี้ อีกทั้งในการแจ้งข้อกล่าวหาของคณะอนุกรรมการไต่สวน มีการใช้บันทึกที่มีเนื้อหาเป็นข้อความสำเร็จรูปเพื่อให้ลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหา ประกอบกับ ผู้ฟ้องคดีไม่มีความเข้าใจในสิทธิของผู้ถูกกล่าวหา จึงทราบเพียงว่าถูกกล่าวหาในข้อหาใด แต่ไม่อาจเข้าใจข้อเท็จจริงที่ถูกกล่าวหาทำให้ไม่สามารถแก้ข้อกล่าวหาได้ อีกทั้งคณะอนุกรรมการฯ ก็ไม่ได้ชี้แจงอธิบายข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบและเข้าใจ อาทิ การแก้ไขกระดาษคำตอบ การเรียกรับเงิน บุคคลใดเป็นผู้กล่าวหาผู้ฟ้องคดีต่อผู้ร้องสอด ฯลฯ

นอกจากนั้น การที่สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๒๒๖๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นเพียงหนังสือนำส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงเท่านั้น มิใช่ รายงานและเอกสารที่มีอยู่พร้อมความเห็นตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีได้เป็นผู้ บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจถอดถอนผู้ฟ้องคดี จึงเป็นการดำเนินการเพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง ที่ไม่เป็นไปตามกระบวนการและขั้นตอนอันเป็นสาระสำคัญที่กฎหมายกำหนดไว้ แม้ต่อมาจะมีการแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เข้าประชุมในวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่กระบวนการดังกล่าว ก็มีได้ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีโอกาสพิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายจากรายงานการไต่สวน ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ได้โดยอิสระ ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีหน้าที่ในการตรวจสอบกระบวนการ สอบสวนทางวินัยแล้วดำเนินการตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล เรื่อง มาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับวินัยและการดำเนินการทางวินัย และประกาศคณะกรรมการพนักงาน เทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๔

/แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑...

แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มิได้ดำเนินการ นอกจากนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มอบหมายให้นายสมศักดิ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์เข้าประชุมแทน ก็ไม่ชอบด้วยกฎหมายเช่นกัน อีกทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีอำนาจหน้าที่เพียงกำกับดูแลผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ เท่านั้น มิใช่ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจเพิกถอนหรือเปลี่ยนแปลงดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติให้ลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการจึงเป็นการก้าวล่วงอำนาจดุลพินิจพิจารณาความเหมาะสมในการสั่งลงโทษของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และขัดกับหลักความเป็นอิสระในการบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ ส่วนการที่ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยว่า คำสั่งเทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ เป็นการใช้ดุลพินิจที่ชอบด้วยกฎหมาย นั้น กรณีดังกล่าวก็ไม่มีพยานหลักฐานที่สามารถพิสูจน์ให้เห็นได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้แก้ไขกระดาษคำตอบ หรือมีส่วนเกี่ยวข้องกับการแก้ไขกระดาษคำตอบของนายถาวร กับพวก ประกอบกับคำสั่งดังกล่าวมิได้บรรยายเนื้อหาและรายละเอียดข้อเท็จจริงให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า ผู้ฟ้องคดีทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร อันเป็นองค์ประกอบความผิดวินัยร้ายแรง ฐานเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง และในเนื้อหาคำสั่ง ก็มีได้ระบุเหตุผลเกี่ยวกับข้อพิจารณาและข้อสนับสนุนการใช้ดุลพินิจว่าผู้ฟ้องคดีกระทำผิดวินัยอย่างไร

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นพิพากษาเพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ หรือให้คำสั่งดังกล่าวเป็นโมฆะนับตั้งแต่วันออกคำสั่งและให้เพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่มีมติลงโทษไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ คืนสิทธิประโยชน์ให้ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ได้รับหมายโดยชอบแล้วไม่ทำคำแก้อุทธรณ์

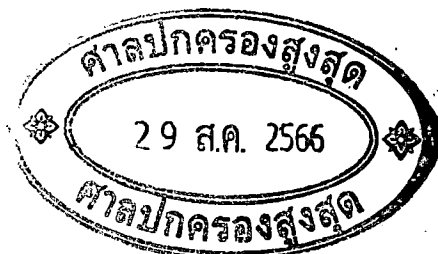
ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ แก้อุทธรณ์ว่า การพิจารณาโทษทางวินัยผู้ฟ้องคดีโดยผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย มิได้ก้าวล่วงดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งแม้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จะมีอิสระในการบริหารงานบุคคลแต่ก็ต้องอยู่ภายใต้บทบัญญัติกฎหมาย นอกจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ยังมีอำนาจตามกฎหมายในการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีได้เช่นกัน ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มอบอำนาจให้นายสมศักดิ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานในการประชุมคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ นั้น เป็นการปฏิบัติราชการแทนที่ชอบด้วยระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว การประชุมดังกล่าวจึงครบองค์ประชุม

/ผู้ร้องสอด...

ผู้ร้องสอดแก้อุทธรณ์โดยขอยืนยันตามคำให้การและคำให้การเพิ่มเติม โดยเพิ่มเติมว่า ในขณะที่เกิดเหตุผู้ฟ้องคดีรับราชการตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองบัว และได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการคุมห้องสอบและกรรมการสอบสัมภาษณ์ในการสอบแข่งขันของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคล่อง เพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งเป็นพนักงานส่วนตำบล ในระหว่างวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับในบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ ระบุชัดเจนว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าพนักงานแต่ไม่มีหน้าที่ ข้ออ้างตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีประเด็นนี้จึงเป็น ความเข้าใจที่คลาดเคลื่อน นอกจากนี้ การที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่มีผู้ใดกล่าวหาผู้ฟ้องคดี ต่อพนักงานสอบสวน หรือต่อผู้ร้องสอด ทั้งไม่ปรากฏชื่อผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ถูกไต่สวนแต่อย่างใดนั้น กรณีดังกล่าวเนื่องจากได้มีการรายงานและร้องเรียนกล่าวโทษเกี่ยวกับการสอบแข่งขันของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคล่องว่ามีการทุจริตและช่วยเหลือผู้สมัครสอบบางราย กรณีจึงถือว่า ผู้ร้องสอดได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำ ความผิด ผู้ร้องสอดจึงมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้ฟ้องคดีได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ ของคณะกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะที่มีการรับรองและคุ้มครองสิทธิ ให้ผู้ถูกกล่าวหาอย่างครบถ้วน การไต่สวนจึงชอบด้วยขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญ ตามที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น โดยผู้ฟ้องคดีก็เข้าใจข้อกล่าวหาและมีโอกาสทราบ ข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ ตลอดจนได้โต้แย้งแสดงพยานหลักฐานแล้ว ส่วนข้ออ้างว่าสำนักงาน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้มีหนังสือส่งรายงานการไต่สวน ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งมีได้เป็นผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจถอดถอนผู้ฟ้องคดีนั้น กรณีดังกล่าว ปรากฏต่อมาว่า จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ขอให้พิจารณาลงโทษทางวินัย ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาจึงได้มีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ตามฐานความผิดที่ผู้ร้องสอดชี้มูล กรณีจึงเป็นการดำเนินการโดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว

นอกจากนั้น ผู้ร้องสอดมีอำนาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยฐานอื่น หาใช่มีอำนาจเฉพาะความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น ด้วยเหตุนี้การที่ผู้ร้องสอด ได้ไต่สวนและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีว่าเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ฐานกระทำการ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงาน ส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย

/การให้...

การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงขอ
ด้วยกฎหมายและมีผลผูกพันผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีในการพิจารณาโทษทางวินัยตามที่
ผู้ร้องสอดได้มีมติโดยไม่ต้องตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติ
ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และคำสั่ง
ศาลรัฐธรรมนูญที่ ๕๑/๒๕๖๑

ผู้ฟ้องคดียื่นคำให้การเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓ และวันที่ ๒๑
กันยายน ๒๕๖๓ ซึ่งศาลรับเป็นคำชี้แจง มีสาระสำคัญทำนองเดียวกันว่า ผู้ร้องสอดไม่มีอำนาจ
ในการชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดี

คดีนี้ศาลปกครองสูงสุดไม่จัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี คู่กรณีไม่ได้ยื่นคำแถลง
เป็นหนังสือ และไม่ได้แจ้งความประสงค์ให้ศาลจัดให้มีการนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุป
ข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์
เป็นหนังสือของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาพยานหลักฐานในคำฟ้อง คำให้การ
คำคัดค้านคำให้การ คำให้การเพิ่มเติม คำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ และพยานหลักฐานอื่นจาก
การแสวงหาข้อเท็จจริงของศาลแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เดิมผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
หนองบัว อำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ และโอนย้ายมาดำรงตำแหน่งเป็นปลัดเทศบาล
ตำบลหนองบัว สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ขณะที่ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร
ส่วนตำบลหนองบัว นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์
ได้จัดให้มีการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการและแต่งตั้งเป็นพนักงานส่วนตำบล
ในระหว่างวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ โดยในการสอบแข่งขัน
ดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีเป็นกรรมการคุมห้องสอบ
ทั้งสองวัน และเป็นกรรมการสอบภาคความเหมาะสมกับตำแหน่ง (สอบสัมภาษณ์) ชุดที่ ๘ ต่อมา
ตำรวจภูธรจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้มีหนังสือ ๓ ฉบับ ในปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๙ และสถานีตำรวจภูธรคำม่วง
มีหนังสือ ที่ กส ๐๘๒๙/๒๔๔๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ รายงานพร้อมทั้งส่งเอกสาร
หลักฐานที่เกี่ยวข้องต่อเลขาธิการผู้ร้องสอดว่า นายวิระ สมความคิด และผู้เสียหายรายอื่นๆ
ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษและร้องเรียนว่า ในคราวสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงาน
ส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ มีการทุจริต
การสอบและช่วยเหลือผู้สมัครสอบบางรายเพื่อให้สามารถสอบเข้าทำงานเป็นพนักงาน

/ส่วนตำบล...

ส่วนตำบลได้ ซึ่งจากการสืบสวนสอบสวนมีพยานบุคคลพอรับฟังได้ ผู้ร้องสอดจึงได้มีคำสั่งที่ ๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวน โดยกล่าวหา นายถาวร บุตรศรี เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ กับพวก กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีร่วมกันช่วยเหลือผู้เข้าสอบบรรจุพนักงานส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง จำนวน ๘๘๑ คน โดยร่วมกันแก้ไขเปลี่ยนแปลงกระดาษาคำตอบของผู้เข้าสอบ โดยเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบอันเป็นการกระทำการทุจริต ประธานคณะอนุกรรมการไต่สวน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๑ ถึงผู้ฟ้องคดีจัดส่งสำเนาคำสั่งของผู้ร้องสอดที่ ๗๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ บันทึกรับทราบคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนให้ผู้ฟ้องคดีรับทราบ โดยผู้ฟ้องคดีได้ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งดังกล่าววันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๑ ต่อมา เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหาเสร็จและเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีความผิด จึงได้มีบันทึกแจ้งข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า นายถาวร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง กับพวก ๗ คน มีหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการสอบแข่งขันบรรจุพนักงานส่วนตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลองให้มีความโปร่งใส บริสุทธิ์ และยุติธรรม แต่กลับร่วมมือกับผู้ฟ้องคดีกับพวกรวม ๒๑ คน ดำเนินการแก้ไขกระดาษาคำตอบของผู้เข้าสอบบรรจุพนักงานส่วนตำบลทุ่งคลองในการสอบข้อเขียนเมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ถึงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อให้คะแนนสูงกว่าที่ทำได้จริงและเป็นผู้สอบผ่านข้อเขียนในการสอบทั้ง ๑๒ ตำแหน่ง โดยแบ่งแยกหน้าที่กันทำ และมีการเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบและผู้เกี่ยวข้องเพื่อแลกเปลี่ยนกับการช่วยเหลือดังกล่าว โดยมีพยานยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีร่วมกับนางเกศฎาพร ภูพานเพชร เรียกรับเงินจากนายรณชัย กองศรีมา และนางสาวรัตนา เทพแพง (ภริยาไม่จดทะเบียนของนายรณชัย) เพื่อช่วยเหลือนายรณชัย ผู้สมัครสอบตำแหน่งธุรการ ระดับ ๒ ให้สอบผ่านข้อเขียน โดยเรียกรับเงินจำนวน ๑๗๐,๐๐๐ บาท เมื่อเดือนเมษายน ๒๕๔๘ มีมูลความผิดทางวินัยตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ จึงให้ผู้ฟ้องคดีทำหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อกล่าวดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาในวันเดียวกันกับวันที่ได้รับหนังสือแจ้งข้อกล่าวหา คือ ในวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๒ โดยชี้แจงว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ตามคำสั่งให้เป็นกรรมการควบคุมห้องสอบและเป็นกรรมการสอบสัมภาษณ์ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เรียกรับเงินตามที่ถูกลงกล่าวหาแต่อย่างใด ต่อมา คณะอนุกรรมการไต่สวน ได้จัดทำ

รายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๓ กรณีรายผู้ฟ้องคดีมีทั้งพยานบุคคลที่ถูกเรียกรับเงินยืนยันว่าผู้ฟ้องคดีเรียกรับเงินจริงและมีพยานเอกสารยืนยันจากกองพิสูจน์หลักฐานแจ้งว่ากระดาษคำตอบของนายธรรณชัย แก้วไข ภาค ก. ๖๒ ข้อ ภาค ข. ๕๘ ข้อ คณะอนุกรรมการไต่สวนจึงเสนอความเห็น ว่า นายถาวร นายองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคลอง กับพวก ร่วมกันกระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา มีมูลความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใด สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ เพื่อกระทำการ หรือไม่กระทำการอย่างใดในตำแหน่งไม่ว่าการนั้นจะชอบหรือไม่ชอบในหน้าที่ ฐานเป็น เจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่ ทำเอกสาร กรอกข้อความลงในเอกสารหรือดูแลเอกสาร กระทำปลอมเอกสารโดยอาศัย โอกาสที่ตนมีหน้าที่นั้น ฐานปลอมและใช้เอกสารราชการปลอม ตามมาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๗ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๒๖๔ มาตรา ๒๖๕ และมาตรา ๒๖๘ ประกอบมาตรา ๘๓ แห่งประมวล กฎหมายอาญา ส่วนผู้ฟ้องคดีได้กระทำการเรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบและกระดาษคำตอบของ ผู้เข้าสอบที่ถูกเรียกรับเงินมีร่องรอยการแก้ไขคำตอบจำนวนหลายข้อ จึงเห็นว่าผู้ฟ้องคดี เป็นเครือข่ายในการทุจริตกับนายถาวร แต่เนื่องจากผู้ฟ้องคดีเป็นเจ้าพนักงานไม่มีหน้าที่ แต่มีส่วนร่วมกระทำความผิด การกระทำของผู้ฟ้องคดีจึงมีมูลความผิดทางอาญาฐานเป็น ผู้สนับสนุนตามมาตรา ๑๔๙ มาตรา ๑๕๗ ประกอบมาตรา ๘๖ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลความผิดทางวินัยฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิด วินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ เห็นควรส่งจังหวัดกาฬสินธุ์ พิจารณาโทษ ผู้ร้องสอดในการประชุมครั้งที่ ๑๗๔-๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ มีมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบตามความเห็นของคณะอนุกรรมการไต่สวนฯ และให้ส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนเพื่อพิจารณาโทษ ทางวินัย สำนักงาน ป.ป.ช. จึงได้มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๒๒๖๐ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ ส่งรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารประกอบให้ผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์พิจารณา ลงโทษทางวินัยและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้รับหนังสือดังกล่าว เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ต่อมา จังหวัดกาฬสินธุ์ได้มีหนังสือ ลับ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๑๒๘ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้มีหนังสือ ที่ กส ๘๐๖๐๑/๒๙๗ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เสนอความเห็นต่อประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดกาฬสินธุ์ให้ลงโทษปลดผู้ฟ้องคดี

/ออกจาก...

ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ โดยมีนายสมศักดิ์ ขำทวีพรหม รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ปฏิบัติหน้าที่แทนผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ เป็นประธานที่ประชุม ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาแล้วมีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งต่อประธานผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ต่อมา ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยจึงอุทธรณ์คำพิพากษาต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีนี้

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณากฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องประกอบด้วยแล้ว

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีว่า คำสั่งเทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ไล่ออกจากราชการของผู้ฟ้องคดีด้วยกฎหมายหรือไม่

โดยมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาตามที่ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ก่อนว่า ผู้ร้องสอดมีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงหรือไม่ และมีมติดังกล่าวมีผลผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี หรือไม่ เพียงใด

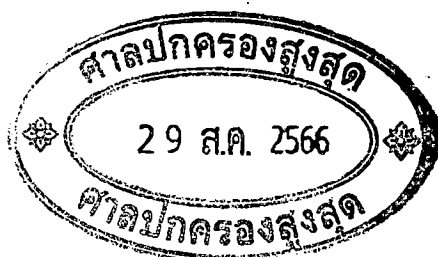
พิเคราะห์แล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๓๐๑ บัญญัติว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมเพื่อดำเนินการต่อไปตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๙ บัญญัติว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้... (๓) ไต่สวนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม มาตรา ๘๘ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับคำกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐตามมาตรา ๘๔ หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง

/หน้าที่...

หน้าที่ในการยุติธรรม ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการตามหมวด ๔ ว่าด้วยการไต่สวนข้อเท็จจริง มาตรา ๙๑ บัญญัติว่า เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงแล้วมีมติว่าข้อกล่าวหาใดไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหาอันเป็นอันตกไป ข้อกล่าวหาใดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่ามีมูลความผิดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้ (๑) ถ้ามีมูลความผิดทางวินัย ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๒ (๒) ถ้ามีมูลความผิดทางอาญา ให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๗ มาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีมูลความผิดทางวินัย เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดแล้วมีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาผู้ใดได้กระทำความผิดวินัย ให้ประธานกรรมการส่งรายงานและเอกสารที่มีอยู่ พร้อมทั้งความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอดถอนผู้ถูกกล่าวหาผู้นั้นเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติ โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอีก ในการพิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกกล่าวหาให้ถือว่ารายงานเอกสารและความเห็นของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมายหรือระเบียบหรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหาแล้วแต่กรณี

จากบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้นเห็นได้ว่า เมื่อผู้ร้องสอดได้รับคำกล่าวหาหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ผู้ร้องสอดมีอำนาจหน้าที่ในการไต่สวนข้อเท็จจริงและวินิจฉัยข้อกล่าวหาว่า มีมูลความผิดหรือไม่ หากข้อกล่าวหาดังกล่าวนั้นมีมูลความผิดทางวินัยหรือมีมูลความผิดทางอาญาแล้วแต่กรณี ผู้ร้องสอดขอที่จะดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ต่อไป และโดยที่ประมวลกฎหมายอาญาได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการไว้ใน ภาค ๒ ลักษณะ ๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๔๗ ถึงมาตรา ๑๖๖ และได้บัญญัติถึงองค์ประกอบและโทษเกี่ยวกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมไว้ใน ภาค ๒ ลักษณะ ๓ หมวด ๒ มาตรา ๒๐๐ ถึงมาตรา ๒๐๕ ดังนั้น ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการและความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมจึงเป็นมูลความผิดทางอาญา ส่วนความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ ถือเป็นมูลความผิดทางวินัย อำนาจหน้าที่ของผู้ร้องสอดในการไต่สวนและชี้มูลความผิดทางวินัย จึงมีเฉพาะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเท่านั้น โดยไม่อาจไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัยผู้ฟ้องคดีในฐานะความผิดอื่นได้ เมื่อคดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ร้องสอดได้ไต่สวนข้อเท็จจริงและมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๗๔-๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เห็นชอบตามความเห็นของคณะกรรมการไต่สวน ว่าการกระทำของผู้ฟ้องคดีมีมูลความผิดทางวินัยฐานกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย

/ร้ายแรง...

ร้ายแรง ตามข้อ ๑๙ ของประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดกาฬสินธุ์ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์ และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๔๔ โดยไม่มีข้อกล่าวหาว่าผู้ฟ้องคดี กระทำผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ให้อำนาจผู้ร้องสอดกระทำการไต่สวนและชี้มูลได้ ดังนั้น การส่งรายงาน เอกสาร และความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยกับผู้ฟ้องคดี อันเป็นการไต่สวนข้อเท็จจริงและชี้มูลความผิดทางวินัย ผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ประกอบพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเป็นกรณีที่ผู้ร้องสอดกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย มติของผู้ร้องสอดที่ชี้มูลความผิดวินัย ผู้ฟ้องคดีในความผิดฐานดังกล่าวจึงไม่ผูกพันผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดี รวมทั้งผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ไม่อาจถือรายงานเอกสารและเห็นของผู้ร้องสอดในฐานะความผิดดังกล่าวมาเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ในฐานะผู้บังคับบัญชาของผู้ฟ้องคดีจึงต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยขึ้นทำการสอบสวนผู้ฟ้องคดีในกรณีที่ผู้ร้องสอดมีมติว่า ผู้ฟ้องคดีกระทำความผิดวินัยในข้อหาดังกล่าว เพื่อให้ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบ ข้อกล่าวหาและได้มีโอกาสชี้แจงหรือนำสืบแก้ข้อกล่าวหาตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ ตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ฟ้องคดี อันเป็นขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญในการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรง

เมื่อได้วินิจฉัยแล้วว่าการที่ผู้ร้องสอดมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๗๔-๙/๒๕๕๓ เป็นการกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมายและไม่มีผลผูกพันต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ จึงไม่อาจถือรายงานเอกสารและเห็นของผู้ร้องสอดเป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยตามมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจึงไม่อาจออกคำสั่งลงโทษผู้ฟ้องคดีได้ การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้นำรายงานเอกสารและเห็นของผู้ร้องสอดซึ่งได้มีมติดังกล่าว มาพิจารณาและมีคำสั่งเทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ไล่ผู้ฟ้องคดีออกจากราชการ อันเป็นคำสั่งลงโทษทางวินัยตามที่ผู้ร้องสอดมีมติชี้มูลความผิด จึงเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีฟังขึ้น ส่วนอุทธรณ์ในประเด็นอื่น

ไม่จำต้อง...

ไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยเพราะไม่ทำให้ผลแห่งคดีเปลี่ยนแปลง ส่วนข้อหาละเมิดเรียกค่าเสียหาย นั้น ผู้ฟ้องคดีมีได้อุทธรณ์ คดีจึงรับฟังเป็นยุติตามคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้น

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง นั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาศาลปกครองชั้นต้นเป็นให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลหนองบัว ที่ ๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ที่ไล่ผู้ฟ้องคดี ออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่มีคำสั่ง โดยมีข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือ วิธีการดำเนินการให้เป็นไปตามคำพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการให้ผู้ฟ้องคดีกลับ เข้ารับราชการและคืนสิทธิประโยชน์ต่างๆ ตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องให้แก่ผู้ฟ้องคดี ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ฟ้องคดีใหม่ให้ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในศาลปกครองชั้นต้นทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

นางสิริกาญจน์ พานพิทักษ์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายณัฐ รัฐอมฤต
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายธีระเดช เดชะชาติ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสุรัตน์ พุ่มพวง
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมยศ วัฒนภิรมย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นางสาวสายทิพย์ สุคติพันธ์

